

Túlavý psík

Pavol Hammel

Bol to iba taký túlavý psík,
taký malý, biely, túlavý psík.
Bez obojku, s fľakom nad okom,
chvíľu zostal stáť pod mojim oblokom.

Tiché mesto ako v závetrí spí,
prsty dažďa nežne hladkajú sny.
Mať či nemať lesklý obojok,
osamelý, každý po svojom.

Chceš zostať či ísť,
zostať či ísť.
Tak sa rozhodni.

Bol to iba taký túlavý psík,
taký malý, biely, túlavý psík.
Chvíľu stál, potom bežal kto vie kam.
Jak to, že sa naňho vôbec pamätám.
Asi, že bol sám tak tichučko sám.
Sám.

Ja a ten psík,
a mesto prázdne.
Zostať či ísť,
ukryť sa do bublín.
Zostať či ísť,
učiť sa znova žiť.

Tiché mesto ako v závetrí spí,
prsty dažďa nežne hladkajú sny.
Môj čas plyní z veže priamo na chodník.
Čas mi vraví, už sa rozhodni,
tak som zostal stáť,
ale v duchu s ním.
V duchu som šiel s ním.

Na na na na na na na na...
Na na na na na na na na...
Na na na na na na na na...

Na na na na na na na na...
Na na na na na na na na...
Na na na na na na na na...